

II
61275

030016785

Prešernu spomenik v Ljubljani!

Ljubljana, ti Slovenije središče,
Kje imaš svojega Prešerna tí?
Oko po trgih tod zastonj ga išče,
Ko vprašam koga, sram ga je, molčí.
Kaj mu pokaži, kadar tujec vpraša:
Kje je, Slovenci, dika, slava vaša?

Sloven, Sloven! ti pastorek osode,
Zemljé je majhen krajec tvoja last;
Da smeš, če tudi v kot, ti međ narode,
Komu za to pač hvala gré in čast?
Prešeren ti v njih zbor odprl je vrata,
Da međ-se malega sprejmó te brata.

On nad skrbi vsakdanje in težave
Povzdignil, svečenik, ti je duhá;
Pogled obrnil v jasne ti višave,
Kjer dom lepota večna svoj imá;
Vse sile svoje, hude dušne boje,
Življenje vse ti daroval je svoje.

Kaj njemu ti? — Častiti in ljubiti
Prešerna svojega si ti dolžán;
Ne to samo! Kar čutiš, poočiti,
Pokaži, da ni bil nevrednim dán:
Hvaležnost tvoja svetu vidna bodi,
Kaj bil je tebi, pozni rod naj sodi.

Kjer se slovenska čuje govorica,
Pokladajte darí mu na oltar;
Gospod in kmet, mladenič in devica,
Otrok in mati svoj prinesi dar!
En duh, en glas! Ves rod slovenski vstani:
„Prešernu pevcu spomenik v Ljubljani!“

Na Dunaju meseca maja l. 1898.

Jos. Stritar.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS

00000412479

